

Universitätsbibliothek Paderborn

Antidota Evangelica Contra Horvm Temporvm Hæreses

In Qvibvs Quatuor Euangeliorum illi textus explicantur, quibus vel hæretici hodie (maximè Calvinus & Beza) ad sua dogmata propugnanda vti solent, vel ad hæreticorum dogmata impugnanda Catholici vti possunt

Stapleton, Thomas

Lvgdvni, 1595

29. 30. *Ædificatis sepulchra Prophetarum, & ornatis monimenta iustorum, & dicitis. Si fuissemus in diebus Patrum nostrorum, non essemus socij eorum in sanguine Prophetarum.* 31. *Itaque testimonio ...*

urn:nbn:de:hbz:466:1-39463

cepta, valde ardentem in frigidis ceremoniis satagere. Maledico conuicatori breuiter respondeo. Videmus hodie Calvinistas quum nulla Dei præcepta seu magna, seu parua obseruari à quoquam posse, nec eorum obseruationem ad salutem quicquam facere dogmatizent, valde ardentem in solius fidei commendatione satagere, de operibus autem legis præstandis, de iudicio, misericordia, & fide, vel, vt Lucas loquitur, de ipsa charitate Dei & proximi, adeò nihil sollicitos esse, vt omnibus sese flagitijs ac sceleribus doctrinæ suæ conformiter contaminauerint, quod etiam supra ex illustribus suorum hominum testimonijs confirmatum dedimus. Suauet homines iustitiam legis à Catholicis fastuosè exigunt: sibi ac suis nullam legis iustitiam imponi sinunt.

29. *Aedificatis sepulchra Prophetarum, & ornatis monumenta iustorum, & dicitis. Si fuissetis in diebus Patrum nostrorum, non essemus socij eorum in sanguine Prophetarum. Itaque testimonio estis vobismetipsis, quia filij estis eorum qui Prophetas occiderunt. Et vos implete mensuram Patrum vestrorum.*

Hic verò Calvinus amplam sibi datam materiam ratus, in cultum ac religionem Catholicorum latius ac plenius excurret. Iudæorum quos Christus arguit, hypocrisis, & impietas hæc erat, vt sepulchra quidem veterum Prophetarum magnificè extruerent atque ornarent, & eorum persecutores grauitè reprehenderent, ipsimet tamen eadem impietate & Dei Prophetas persequendi libidine laborarent: quod in Ioanne primum (nam ex Phariseorum consilio eum in carcerem Herodes coniecit) postea in Christo iam perpetrauerant, & in Christi Apostolis ac discipulis vberius postmodum patratu erant, vt illis hoc loco Christus prædicat. Hæc illorum insignis hypocrisis erat, Prophetarum monumenta ornare, ipsosque Dei Prophetas identidem missos ad necem quærere. Iam hanc totam, & similem impietatem Catholicis horum temporum maximèque Ecclesiarum Præpositis impingit Calvinus. Audiamus Diaboli voces & calumniatoris mendacia. *Huius (inquit) rei nimis illustre in Papatu cernitur documentum. Nam Apostolorum & Martyrum legitima veneratione contenti, diuinos illis cultus assignant, & quoscunque congerant honores, non putant se modum excedere. Mentitur hic Satan, & fratrum*

nostro

nostrorum accusator pessimus. Nullos Apostolis aut Martyribus diuinos cultus assignimus. Aliquos in specie huiusmodi cultus nominare Calvinus debuit. Nunc generaliter nebulo loquitur, quia hoc illi facilius fuit. Dolosus enim & mendax versatur in generalibus; & *qui male agit, odit lucem; nec venit ad lucem*, in particulari & expresse non loquitur, *ne arguantur mendacia eius*. Huiusmodi crassis mendaciis crassi Calvinistæ à Caluino sese deludi & irrideri sunt passi. Cætera hominis videamus; & quomodo in cathedræ Christianæ magistris exagitantis Christi partes agere contendat, dispiciamus. *Interea (inquit) sauiendo contra fideles, ostendit qualis futura sit sua pietas erga Apostolos, & martyres, si hodie superstites idem quod olim munus obirent. Cur enim tanta in nos rabie exardent, nisi quia eam doctrinam recipi ac vigere cupimus, quam suo sanguine obsignarunt Apostoli & martyres?* Porro quum sanctis Dei seruis pretiosior ea fuerit quam propria vita, an huic parcere qui eam tam furiosi persequuntur? Scilicet Lutherus ac Calvinus sunt Ioannes Baptista & Christus, quos hodie Pharisei persequuntur. Hatum sectarum magistri Apostoli sunt horum temporum & martyres. Tota eorū doctrina ipsissima est quam Apostoli tradiderunt. Hoc nisi totum Caluino concedas, tota eius fabula in risum vertitur. Sed si Apostoli aut Apostolicæ doctrinæ restauratores Calvinistæ sunt, quid Lutherani, quid Anabaptistæ, quid tot aliæ sectæ sunt, quas vna Catholica merito persequitur Ecclesia? Deinde an non Catholicorum quoque illa vox est imprimis & vera & solida? *Eam doctrinam recipi ac vigere cupimus, quam suo sanguine obsignarunt Apostoli & martyres?* Nec Apostoli, nec totæque martyres aliam doctrinam suo sanguine obsignarunt, quam quæ ab Apostolorum tempore per totæ ætates ac secula ad nos deriuata est. Nec Caluiniana, nec Lutherana, nec Anabaptistica dogmata ante hanc ætatem exorta sunt; suis & authoribus distincta, & profanis cuiusque sectæ vocibus separata. Iterum ergo non nisi generalem instiuit hæc accusacionem criminatorem Calvinus, eo fundamento nixam quod non ab aduersariis modò quos accusat, sed & à qualibet secta vendicatur.

Reliqua adhuc dispiciamus. *Suffitu ergo (inquit) candelis, floribus, omniq; pomparum genere Sanctorum imagines ornent ut libuerit. Si nunc viueret Petrus, eum discerperent, lapidibus obruerent Paulum. Si Christus ipse adhuc ageret in mundo, eum lento igni vscularent.* An huius hominis aut ineptia

Sanctorum
veneratio
defenditur.

Ioan. 2.

*Candelaria
& florum
pompa cir-
ca S.S. re-
liquias.*

ineptiæ aut impietati aliquid addi potest? Quid ineptius quam ex suffitu, candelis, floribus, similiq[ue] pomparū genere ad Sanctorū imagines exhibito, quòd diuini honores eisdem affingantur, declamare? Tenuiter ille de Deo sentit, qui has ceremonias ad honores diuinos pertinere existimat. Sola sacrificia siue externa siue interna ad cultum propriè diuinum pertinere, qui de Deo rebusq[ue] diuinis hactenus disputarunt, semper iudicauerunt. An diuinos honores arca testamēti aut vetus tabernaculum habuit, quæ suffitu, candelis, floribus, variòque alio pomparū genere, partim ex Dei præscripto, partim ex piorum Patrum religiosa veneratione ornata fuerūt? Hæc ab honore & cultu soli Deo debito omnes Dei cultores lato semper discrimine distinxerunt. *Quicumque accendunt*

*In epist. ad
Riparium.*

cereos ad memorias martyrum (ait D. Hieronymus) secundum fidem suam habent mercedem. Illud fiebat olim idolis, & idcirco detestandum: hoc fit nunc martyribus, & ideo recipiendum est.

In Epitaphio ad Heliodorum.

Laudat idem Neporianum presbyterum quòd *Basilicas Ecclesie, & martyrum memorias, diuersis floribus & arborum comitiumq[ue] pampinis adumbrari, ut quicquid placebat in Ecclesia tam dispositione quàm visu, presbyteri studium ac laborem testaretur.* Commemorat S. Augustinus ad reliquias S. Stephani, quum publicè ab Episcopo per plateas deferrentur, *mulierem cecam, ubi flores quos ferebat, pignoribus sacris impositos, oculis postea admonisset, visum recepisse.* Ad memoriam quoque sancti Stephani flores super altare poni ac reliquias solitos, ex alterius occasione miraculi, idem narrat ibidem celeberrimus Doctor. An hæc antiquissima Ecclesia diuinos propterea honores martyribus deulit? aut hi celeberrimi Doctores vel idololatræ fuerunt, vel idololatriam in aliis commendarunt?

*De ciuit.
Dei lib.
22. cap. 8.*

Sed hac omissa putida Caluini calumnia, vide hominū impietatem. Petrus, Paulus, Christus ipse ita Catholicis odio & execrationi sunt, ut si denuo superessent, indignissima illos necesse conficerent. *Quis* vel Turca vel Iudæus hanc de Catholicis Christianis opinionem vel semel in animum demitteret? Sed quouis aut Turca aut Pagano sceleratior Caluinus non animo tantum tam atrocem criminationem concipere, aut leuiter apud paucos effutire, sed & publicis monumentis consignare, adeoque in diuini verbi explicatione, quasi veritatem certam ac sacram, sacre Scripturæ lectoribus totiq[ue] posteritati commendatam ac testatam facere ausus est. *Palpandam* se præbet nefarij hominis malevolentia, quæ nullis

*Caluinus
quous Tur-
ca proce-
rior.*

mod
imm
pias
nibu

47

Q
peru
voca
re, ho
nem
ne pe
credu
ueri
qui se
aut a
omni
proba
nem a
deo, v
rande
miser
pōst
qua p
in pa
copic
ad hu
pturi
quod
rem h
non p
catur
velle
cū
luntar
nend
accip

modestiae finibus contineri potuit. Nihil quam suam ipse immedicabilem animi aegritudinem prodidit: & quam impias animo cogitationes foueret, hac virulenta oratione omnibus contestatum voluit.

47. *Quoties volui congregare filios vestros, sicut gallina congregat pullos suos sub alis suis, & noluisti?*

Quia haec Christi verba contra duo sua paradoxa manifestè facere Calvinus aduertit, eorum sensum studiosè peruerit. Vidit ex hoc loco arbitrij libertatem stabiliri, quae vocanti & volenti Deo repugnet, quia eo volente congregare, homines congregari nolunt. Vidit ex hoc loco non omnem hominis circa salutis opus voluntatem ex Dei electione pendere, sicut ille singulariter docet, affirmans omnes qui credunt & conuertuntur, ex praedestinate Dei gratia conuerti, neminem iustificari nisi electum, & nunquam perire qui semel iustificatus est: vt sic apud eum nulla sit sufficiens aut adiuuans Dei gratia, sed sola operans & efficax. Quae omnia docet Instir. lib. 3. cap. 24. Quod (inquit) hic locus ad probandum liberum arbitrium, & arcanam Dei praedestinationem abolendam, à sophistis arripitur, facilis est solutio. Respondet, voluntatem Dei, cuius hic fit mentio, ab effectu esse considerandam. Quia videlicet verbo praedicationis omnes ad se promiscuè vocat, merito dicitur omnes ad se colligere. Et paulò post: Miror quosdam ita praefracto esse cerebro, vt ἀδύνατον ἀβέβαιον, quae passim in Scripturis occurrens nihil eos offendit, tantùm hac in parte non admittant. Mox alibi dicit se hoc argumentum copiosè tractasse. Id verò fecit loco praerallegato num. 17. Sed ad hunc locum nihil aliud responderet, quam sicut in alijs Scripturis Deus dicitur irasci, brachia & manus extendere, quia quod humanum est, ad Deum transfertur, sic & in hoc loco se rem habere. Censet ergo Calvinus voluntatem Dei hoc loco non propriè & formaliter, sed metaphoricè accipi, vt illud dicatur velle quod ab effectu aliquo vocationis externae videretur velle, sicut dicitur irasci ab effectu vindictae quam homines cum infligunt, irasci solent, quam Dei voluntatem aliqui voluntatem signi vocant. Cæterum contra Calvinum certò tenendum est, voluntatem Dei hoc loco propriè & formaliter accipiendam esse, non metaphoricè. Nam & ipsa voluntas signi

*Voluntas
Dei voca-
tu refra-
ctarios
qualu.*